

[Glensgård]

det efterhånden er et spørgsmål om sekunder? Ministeren skulle spørge hr. Bollmann, om ikke hr. Bollmann vil erkende, at vi skal fremad og ikke tilbage. Vi vil altså inden for en ganske overskuelig fremtid, måske inden for en 2, 3, 4 år, være i stand til at indføre et intercitysystem, der ikke tager nogle timer, men nogle ganske få sekunder.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne først sige tak til ministeren for hans venlige svar og forsøg på svar på nogle af de spørgsmål, der blev stillet, og som jeg stillede.

Med hensyn til intercitysystemet, som hr. Glensgård også var inde på, er jeg helt overbevist om, at jeg sagde, at det ikke var gratis. Jeg sagde, at det skulle koste et ekstra gebyr. Jeg sagde også, at det skulle være uden udgifter for det offentlige. På det område har vi altså konkretiseret vores forslag. Men i øvrigt er jeg glad for, at ministeren vil overveje det.

Må jeg sige til hr. Glensgård, at det omtalte system er jeg også orienteret om, og jeg mener også, at de nye ting på dette område fremgår af redegørelsen. Men det kan i hvert fald ikke lade sig gøre med f. eks. småpakker. Ellers ved jeg ikke, hvordan hr. Glensgård forestiller sig det.

Jeg er også glad for ministerens svar på spørgsmålet om eneret og den pligt, der følger med. Det er heller ikke CDs forslag, at der skulle foregå ændringer, det var kun for at få en afklaring.

Endelig synes jeg nok, at ministeren med hensyn til de nye opgaver, man kunne forestille sig at landpostbudene eller postvæsenet skulle have, kom lidt let om ved det. Jeg er da mægtig glad for, at vi får en orientering, når forsøgsperioden er afsluttet, eller når der ligger nogle resultater, men jeg tror også, at jeg sammen med flere andre ordførere efterlyste, hvad det egentlig går ud på. Det synes jeg ikke vi fik svar på.

Kurt Hansen (VS):

Jeg synes også godt, at ministeren i sin repliceringsrunde kunne have været lidt mere oplysende med hensyn til at give svar på de spørgsmål, der var stillet. Jeg skal ikke gentage de mange spørgsmål, jeg stillede i første runde, men hive et par enkelte af dem frem.

Jeg ville godt have en kommentar fra ministerens side til den måde, hvorpå ledelsen i visse konkrete situationer har optrådt over for de ansatte, og jeg bad om ministerens kommentar til det, at ledelsen tiltager sig adgang til en ansats aflåste skab. Mener ministeren, at det er en rimelig fremgangsmåde, ledelsens repræsentanter anvender i en sådan situation? Det ville jeg godt have en kommentar til.

Derudover vil jeg godt gentage ét spørgsmål til. Det var, hvornår man kan forvente at arbejdsmiljøloven, de minimumskrav, der er fastsat deri – det argumenterer ministeren jo selv direkte med i sin redegørelse; han kalder det minimumskrav – bliver overholdt. Det drejer sig om lokaliteterne og bygningerne. Hvornår bliver de krav overholdt, hr. minister?

Hr. Aage Andersen var med hensyn til 11 timers reglen inde på, at det var kun, når man selv ønskede det. Ja men sagen er jo den, at der er en generel dispensation, der gælder frem til den 1. april i år. Den har man liggende, den kan man bruge i enhver situation, der behøver ikke at være et direkte aftaleforhold mellem den enkelte og ledelsen. Man har den generelle dispensation, det har jeg fået oplyst af bl. a. Postarbejdernes Fagforening, og det kan ikke nytte noget, at hr. Aage Andersen ryster på hovedet for at benægte det. Jeg tager i hvert fald de oplysninger, jeg har fået derfra, til mig som værende korrekte, nemlig at denne dispensation gælder, og at den er blevet fornyet adskillige gange. Jeg mener i hvert fald for vores vedkommende, at 11 timers reglen er en beskyttelse af arbejdskraften, og den skal man have til at fungere. Så kan det ikke nytte noget, at man udhuler den inden for forskellige områder.

Det kan godt være, at hr. Aage Andersen ikke var i stand til at genkende de forskellige ledelsesformer, som jeg skitserede i mit første indlæg. Men man kan i hvert fald ikke løbe fra de konkrete tilfælde, som jeg refererede til, bl. a. med indbruddet, med, at man har folk ansat direkte til at overvåge, hvad en mindre gruppe laver, og hvor hurtigt den nu arbejder. Det er efter vores opfattelse helt stupide ledelsesformer, der her er tale om.

Så vil jeg godt til slut spørge ministeren: tror ministeren ikke, at den meget høje sygelighed, der er til stede blandt personalet, kan